

МАСИЧ Олександр Валентинович
Позивний “Сич”
(19.02.1986-05.02.2023)

Народився 19 лютого 1986 року в селі Матусів Шполянського району Черкаської області. З 1992 по 2003 роки навчався у Матусівській середній школі №2.

З 21 квітня 2004 року проходив строкову військову службу у м. Павлоград. Після закінчення строкової служби у 2005 році підписав контракт на 5 років і залишився служити далі.

02 вересня 2006 року одружився на Тернівській дівчині Недаві Анні Вікторівні. Це був дуже яскравий і щасливий день для всієї родини.

У 2007 році закінчив школу прапорщиків у місті Золочів Львівської області.

У 2010 році підписав другий контракт на 5 років, служив у м. Павлоград у в/ч 3024, був начальником караулу.

18 січня 2011 року у Олександра народився син Богдан. Він дуже радів появі сина, любив його і дорожив сім'єю.

Згодом продовжив службу за контрактом, служив у м. Павлоград у в/ч 3024.

11 жовтня 2016 року Олександр вдруге став батьком, на світ з'явилась довгоочікувана донечка Катерина.

З 05 грудня 2018 роки за контрактом пішов в АТО на 3 роки захищати рідну Україну. Служив у 53 бригаді.

Після закінчення контракту працював на Павлоградській автобазі ДТЕК «Павлоградвугілля».

Коли розпочалась війна, Олександр добровільно пішов до військкомату. «Хто, як не я...? Я кадровий військовий, повинен захищати Батьківщину!» - сказав він.

15 квітня 2022 року став на захист України. Олександр був у найгарячіших точках, у самому пеклі на «нулю».

Загинув 05.02.2023 року поблизу населеного пункту Красногорівка Покровського району Донецької області під час виконання бойового завдання внаслідок мінометного обстрілу ворожих військ.

«Життя його було коротким, але яскравим. Він дуже любив життя, мав плани на майбутнє! Але брудна ворожа рука забрала його від нас! Він міг ще багато зробити добра для своєї родини та друзів, врятувати багато життів своїм побратимам. Сашко був людиною універсальною, талановитою, у нього були золоті руки. За все, що візьметься, – зробить! Був гарним автомеханіком,» - каже дружина Анна.

Похований в Черкаській області, село Матусів.

Нагороджений:

- Наказом командувача Національної гвардії України №50 від 02 лютого 2015 року медаллю «10 років сумлінної служби».
- Наказом №1370 від 10 грудня 2020 року медаллю «За військову доблесть».
- Указом Президента України №17108 від 28 липня 2023 року медаллю «За військову службу Україні» (посмертно)
- Присвоєно звання «Почесний громадянин м. Тернівка» (посмертно).

У Олександра залишились донька, син та дружина.

Герої не вмирають - вони живуть вічно! Слава Герою! Слава Україні!